

KRALJEVINA

JUGOSLAVIJA

URADNI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

41. kos.

V LJUBLJANI, DNE 18. MARCA 1930.

Letnik I.

Vsebina:

185. Zakon o zdravstvenih občinah.

186. Zakon o bolnicah.

187. Poslovnik glavnega sanitetnega sveta kraljevine Jugoslavije.

188. Pravilnik za izvrševanje zakona o zaščiti avtorske pravice.

189. Pravilnik o ustanovitvi sveta strokovnjakov glede avtorske pravice po § 77. zakona o zaščiti avtorske pravice.

190. Izpremembe v pravilniku za izvrševanje zakona o dobrovoljcih.

Zakoni in kraljevske uredbe.

185.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za socialno politiko in narodno zdravje po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon

o zdravstvenih občinah.*

§ 1.

Za pospeševanje narodnega zdravja se ustanavljajo zdravstvene občine.

§ 2.

Mesta in trgi kot upravne občine s preko 4000 prebivalci, občine na kmetih pa s preko 6000 prebivalci so samostalne zdravstvene občine.

Mesta in trgi z manj kot 4000 prebivalci, občine na kmetih pa z manj kot 6000 prebivalci smejo skleniti v treh mesecih, da ostanejo ali da postanejo samostalne zdravstvene občine, ter morajo priobčiti ta sklep banski upravi; o njem odloči dokončno ban, ko je zaslišal banski sanitetni svet.

§ 3.

Okoliši občin, ki po § 2. ne postanejo ali ne ostanejo samostalne zdravstvene občine, se spoje z ba-

novo odločbo po zaslišanju banskega sanitetnega sveta in občinskih odborov v združene zdravstvene občine.

Vsaka upravna občina sme zahtevati pozneje, naj se proglasi za samostalno zdravstveno občino. O tem odloči ban, ko je zaslišal banski sanitetni svet.

§ 4.

Samostalne zdravstvene občine imajo te-le dolžnosti:

1.) postavljajo in plačujejo na vsakih 10.000 prebivalcev po enega občinskega zdravnika;

2.) postavljajo in plačujejo na vsakih 10.000 prebivalcev po eno sestro pomočnico;

3.) postavljajo in plačujejo na vsakih 5000 prebivalcev po eno kvalificirano občinsko babico;

4.) plačujejo bolnične pristojbine za zdravljenje svojih siromašnih pripadnikov, kakor se odredi to z zakonom o bolnicah;

5.) osnavljajo, grade in vzdržujejo same zdravstvene ustanove v svojem okolišu ali pa sodelujejo pri osnavljanju, gradnji in vzdrževanju teh ustanov;

6.) sodelujejo pri asanacijah in zatiranju nalezljivih bolezni.

V samostalnih zdravstvenih občinah, ki imajo preko 15.000 prebivalcev, velja odredba točke 3.) § 4. samo za prvih 15.000 prebivalcev; preko tega števila pa se postavljajo babice po dejanski potrebi. O tej potrebi odloči dokončno v okolišu uprave mesta Beograda minister za socialno politiko in narodno zdravje, ko je zaslišal glavni sanitetni svet, v banovinah pa ban, ko je zaslišal banski sanitetni svet.

§ 5.

Samostalne zdravstvene občine postavljajo vse razhodke iz § 4. v svoje redne občinske proračune.

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 6. marca 1930., št. 52/XVIII.

§ 6.

Vse osebe, določeno v § 4., izbira po razpisanem natečaju v samostalnih zdravstvenih občinah občinski odbor.

Izbor zdravnikov potrjuje ban, ko je zaslísal banski sanitetni svet, v občini mesta Beograda, Zemuna in Pančeva pa minister za socialno politiko in narodno zdravje, ko je zaslísal glavni sanitetni svet.

§ 7.

Če je v kakšni samostalni zdravstveni občini več občinskih zdravnikov, mora biti eden izmed njih odrejen za predstavnika občinske zdravstvene službe.

§ 8.

Če ima zdravstvena občina po številu prebivalcev večje število osebja, se morajo odrediti službeni kraji tega osebja tako, da so v vsem okolišu zdravstvene občine enako porazdeljeni.

§ 9.

Samostalne zdravstvene občine morajo predpisati s posebnimi statuti prejemke in pravice do pokojnine osebja pod točkama 1.) in 2.) iz § 4. tega zakona. Te statute potrjuje ban, ko je zaslísal banski sanitetni svet, v občinah mesta Beograda, Zemuna in Pančeva pa minister za notranje posle.

§ 10.

Okoliš združene zdravstvene občine ne sme obsežati praviloma manj od 6000 in ne več od 15.000 prebivalcev.

§ 11.

Za vsak okoliš združene zdravstvene občine odredi ban sedež občinskega zdravnika.

V okolišu združene občine postavi banovina:

- 1.) zdravnika;
- 2.) sestro pomočnico.

To osebe se smatra za banovinsko. Krediti za njegove prejemke se postavljajo v banovinske proračune.

§ 12.

Upravna občina z najmanj 1000 prebivalci v okolišu združene zdravstvene občine mora postaviti v breme svojega proračuna kvalificirano babico. Manjše upravne občine se morajo združiti zaradi plačevanja te babice po odredbi občega upravnega oblasti prve stopnje.

§ 13.

Ban skrbi, da se zavaruje zdravnikom združenih zdravstvenih občin na njih sedežu stanovanje v naravi.

§ 14.

Občinski zdravnik v samostalni in združeni zdravstveni občini ima te-le dolžnosti:

- 1.) brezplačno zdravi siromašno prebivalstvo;
- 2.) zdravi ostalo prebivalstvo po pristojbinah, ki jih predpiše ban, ko je zaslísal zdravniško zbornico in banski sanitetni svet;

3.) opravlja na poziv javnih oblastev in ustanov tudi drugo javno zdravstveno službo, predpisano za državne zdravnike pri oblastvih obče uprave;

4.) zdravstveno izobraža prebivalstvo;

5.) skrbi za pospeševanje zdravja dojenčev, malih in šolskih otrok;

6.) skrbi za pospeševanje higijene v okolišu svoje zdravstvene občine;

7.) podaja predloge o asanacijah ter sodeluje sam pri teh delih;

8.) vodi evidenco o rojstvih in primerih smrti v okolišu svoje zdravstvene občine ter podaja o tem predpisana poročila;

9.) odvrta in zatira nalezljive bolezni, vodi evidenco o njih in pošilja predpisana poročila;

10.) nadzira periodično svoj okoliš, vzdržuje v poedinah krajih ambulatorije, proučuje razmere prebivalstva glede njegovega življenja in prebivanja ter podaja o tem potrebne predloge;

11.) vrši v osnovnih šolah, kjer ni šolskega zdravnika, njegovo službo;

12.) ima ročno lekarno po veljavnih predpisih.

Natančnejše odredbe o področju občinskega zdravnika po tem paragrafu predpiše s pravilnikom minister za socialno politiko in narodno zdravje, ko je zaslísal glavni sanitetni svet, v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta.

S tem pravilnikom se predpiše, koga je smatrati za siromašnega po točki 1.) tega paragrafa in kako se ugotavlja siromaštvo pro krajevnih razmerah.

Sestra pomočnica podpira zdravnika v vseh njegovih dolžnostih iz tega paragrafa pod njega nadzorstvom in upravo.

Če opravlja občinski zdravnik dolžnost iz točk 3., 9.) in 11.), se smatra za organa javnega oblasti; pri ostalih dolžnostih iz tega paragrafa pa ga morajo javna oblasti podpirati.

§ 15.

Zdravniki in sestre pomočnice združenih zdravstvenih občin prejemajo za opravljanje svoje službe po predpisih tega zakona potno povprečnino, ki jo odredi ban po krajevnih in prometnih razmerah, ko je zaslísal banski sanitetni svet.

§ 16.

V banske proračune se postavljajo potrebni krediti za potne povprečnine iz § 15. in materialne razhodke za opravljanje službe zdravnikov in ostalega osebja v združenih zdravstvenih občinah po § 14. tega zakona.

§ 17.

Banovine so pooblašene, predpisati za pokrivanje razhodkov, izvirajočih iz ustanavljanja in delovanja združenih zdravstvenih občin po tem zakonu, z odobritvijo ministra za finance posebno zdravstveno doklado, ki se sme pobirati samo v okoliših združenih zdravstvenih občin.

Prehodne odredbe.

§ 18.

V banovinah, kjer že obstoje samostalne zdravstvene občine po dosedanjih zakonih, morajo prilagoditi te občine svoje delovanje odredbam tega zakona v treh mesecih.

Okoliše združenih zdravstvenih občin po § 3. tega zakona odredi ban najkasneje v šestih mesecih od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, ko je zaslil banški sanitetni svet. V banovinah, kjer že obstoje in delujejo združene zdravstvene občine, se odrede novi okoliši praviloma samo, če njih sedanji okoliši ne ustrezajo prometnim in krajevnim razmeram.

Da se popolnijo mesta osebja v okoliših zdravstvenih občin, ki ne obstoje po dosedanjih zakonih ali ki ne delujejo, se razpiše v nadaljnjih šestih mesecih natečaj, toda najkasneje tako, da se uvedejo zdravstvene občine po tem zakonu z dnem 1. aprila 1931.

§ 19.

V proračun ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje se postavljajo letno krediti kot dotacije banovinam za pokrivanje razhodkov v banovinah, predpisanih po tem zakonu. Te dotacije se dovoljujejo po potrebah.

§ 20.

Ko se uvedejo zdravstvene občine po tem zakonu, se sme število sreskih sanitetnih referentov skladno z odredbami § 49. zakona o notranji upravi po potrebi zmanjšati na predlog ministra za socialno politiko in narodno zdravje in ministrstva za notranje posle v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta.

§ 21.

Ta zakon se ne nanaša na zdravstvene zadrage in tudi ne preprečuje njih obstoja.

§ 22.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi trideset dni po razglasitvi v «Službenih Novinah»; takrat prestanejo veljati zakoni in zakonski predpisi, ki nasprotujejo temu zakonu.

V Beogradu, dne 27. februarja 1930.

Aleksander s. r.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje: dr. M. Drinković s. r.	Predsednik ministrskega sveta, minister za notranje posle, častni adjutant Njegovega Veličanstva kralja, divizijski general: Peter Živković s. r.
Videl in pritisnil državni pečat čuvár državnega pečata, minister pravde: dr. M. Srškić s. r.	

(L. S.)

186.

Mi

Aleksander I.,
po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za socialno politiko in narodno zdravje po zaslšanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon o bolnicah.*

Obče odredbe.

§ 1.

Bolnice so zdravstvene ustanove za zdravljenje bolnikov in strokovno izpopolnjevanje zdravnikov in ostalega sanitetnega osebja.

§ 2.

Bolnice so obče in specialne.

Obče bolnice sprejemajo vse vrste bolnikov, specialne pa samo osebe s poedinimi boleznimi, katerim so te bolnice namenjene.

§ 3.

Obče in specialne bolnice so javne ali zasebne.

Javne bolnice morajo sprejemati v zdravljenje vse bolnike, ne glede na to, ali morejo sami plačati stroške za zdravljenje.

Javne bolnice so:

- 1.) državne;
- 2.) banovinske; in
- 3.) občinske.

§ 4.

Državne bolnice so: obča državna bolnica v Beogradu, državne bolnice v Nišu, Skoplju, Novem Sadu, Sarajevu, na Cetinju kakor tudi bolnice za duševne bolezni v Stenjevcu, Kovinu, Toponici in Beogradu.

Ostale javne bolnice, razen občinskih, so banovinske.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje sme prevzeti v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta sporazumno z občinsko upravo v Banjiluki kot državno sedanjo občinsko bolnico v Banjiluki, prav tako pa tudi prevzeti sporazumno s pristojno bansko upravo kot državno sedanjo banovinsko bolnico v Splitu, sedanjo banovinsko bolnico (občo in žensko) v Ljubljani in banovinsko bolnico za duševne bolezni na Studencu.

§ 5.

Državne bolnice se morajo izgraditi postopno tako, da omogočijo vsestransko zdravljenje bolnikov in strokovno izpopolnjevanje sanitetnega osebja.

Obča državna bolnica v Beogradu in bolnica v Ljubljani služita tudi za potrebe medicinskega pouka na univerzah v Beogradu in Ljubljani.

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 6. marca 1930., št. 52/XVIII.

§ 6.

Javne bolnice imajo pravico, pobirati za stroške zdravljenja bolnikov predpisane pristojbine po oskrbnem razredu, v katerem se bolnik zdravi.

Višino bolničnih pristojbin v državnih bolnicah odreja minister za socialno politiko in narodno zdravje, v ostalih bolnicah pa ban z odobritvijo ministra za socialno politiko in narodno zdravje.

§ 7.

Bolnične pristojbine plačujejo:

1.) bolniki sami ali drugi, ki so po zakonu za to zavezani, razen če pristojna občina potrdi, obče upravno oblastvo prve stopnje pa overovi, da ne morejo plačati bolničnih stroškov;

2.) uradi za zavarovanje delavcev, humanitarni železniški fond, bratovske skladišnice kakor tudi ostale ustanove za zavarovanje delavcev in nameščencev za svoje zavarovane člane;

3.) ministrstvo za vojsko in mornarico za zdravljenje častnikov, podčastnikov in vojakov po predpisih zakona o ustroju vojske in mornarice;

4.) ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje po členu 112. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih za državne uradnike in uslužbenec, člane njih rodbin, nadalje za invalide in begunce;

5.) banovine za svoje uradnike in uslužbenec in člane njih rodbin v mejah, predpisanih za državne uradnike in uslužbenec.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje predpiše, ko je zaslil glavni sanitetni svet, v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta z uredbo natančnejše odredbe, ob kakšnih pogojih in kako sme izdati občina bolniku ali drugemu, ki je po zakonu zavezan skrbeti zanj, potrdilo, da ne more plačati bolničnih pristojbin.

§ 8.

Če ne more bolnik ne sam (§ 7., točka 1.) ne, kakor je določeno v § 7., točkah 2.), 3.), 4.) in 5.), drugi, ki so zavezani, plačevati bolnične pristojbine, plačati teh pristojbin, se pokrivajo pristojbine:

iz državnih sredstev, če je bil bolnik zdravljen:

- 1.) za duševno bolezen;
- 2.) za odprto tuberkulozo;
- 3.) za venerične bolezni.

Prav tako se plačujejo iz državnih sredstev bolnične pristojbine za bolnike, pripadnike tuje države, s katero je sklenjena medsebojna pogodba o vzajemnem plačevanju bolničnih pristojbin, kakor tudi za bolnike, katerih občinsko domovinstvo se ni moglo ugotoviti v enem letu, pa ne gre za primer iz zadnjega odstavka tega paragrafa.

Iz banovinskih sredstev se pokrivajo bolnične pristojbine, če je bil bolnik zdravljen za drugo bolezen ter je pripadnik banovine, iz sredstev samostalne zdravstvene občine pa, če je pripadnik samostalne zdravstvene občine.

Banovina in samostalna zdravstvena občina sta zavezani, plačevati bolnične pristojbine za zdrav-

ljenje vsakega bolnika, dasi ni pripadnik banovine ali občine, toda je bival v banovini ali občini stalno pet let.

§ 9.

Če zahteva javna bolnica od občine ali od oblasti občne uprave podatke o tem, ali more bolnik sam plačati bolnične pristojbine ali kdo drugi, ki je po zakonu zavezan, plačati zanj, mora poslati občina ali oblastvo občne uprave zahtevane podatke najkasneje v petnajstih dneh. Če se ugotovi, da se podatki ne ujemajo s pravim stanjem ali da so namenoma netočno navedeni, odgovarja odgovorni uradnik ali uslužbenec disciplinski in kazenski.

§ 10.

Če pristojna občina potrdi in pristojno obče upravno oblastvo prve stopnje overovi, da more bolnik sam plačati stroške za zdravljenje v bolnici, bolnik pa ni plačal stroškov za zdravljenje do odhoda iz bolnice, pošlje bolnica račun za zdravljenje pristojni davčni upravi, ki mora bolnične pristojbine nemudoma izterjati ter jih poslati bolnici, ki je račun izdala.

Proračuni bolnic.

§ 11.

Javne bolnice imajo svoj proračun dohodkov in razhodkov. Če je bolnica državna, se odobri njen proračun obenem z državnim proračunom, če je banovinska, z banovinskim proračunom, če pa je občinska, z občinskim proračunom.

Upravnik bolnice kot odgovorni nakazovalec razpolaga po zakonskih predpisih z dohodki in razhodki, ki so odobreni s proračunom bolnice.

§ 12.

Javnim bolnicam se smejo dovoljevati in izplačevati iz državnega ali banovinskega proračuna akontacije v mejah kreditov, odobrenih s tem proračunom. Te akontacije se obračunavajo po predložitvi računov za zdravljenje bolnikov, ki obremenjajo državo ali banovino, najkasneje pa do konca računskega leta.

§ 13.

Javne bolnice smejo voditi po pristojni odobritvi svojo ekonomijo glede reje domačih živali, vrtnarstva in obrtnih poslov.

§ 14.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje predpiše sporazumno z ministrom za finance z uredbo natančnejše odredbe, kako je voditi knjige, zapisnike in račune za pobiranje in uporabljanje bolničnih dohodkov in njih presežkov kakor tudi, kako je voditi skupno bolnično ekonomijo.

Organizacija bolnice.

§ 15.

Javne bolnice imajo poedine oddelke. Število in vrsto oddelkov v državnih bolnicah predpiše z ure-

bo po zaslišanju glavnega sanitetnega sveta in v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta minister za socialno politiko in narodno zdravje, v banovinskih bolnicah ban po zaslišanju banskega sanitetnega sveta, v občinskih bolnicah pa jo predpišejo občinske uprave z banovo odobritvijo.

V banovinskih bolnicah se ne sme ustanoviti in otvoriti poseben oddelek, če ne odpada nanj najmanj 60 postelj za bolnike.

Na bolničnih oddelkih se smejo ustanoviti odseki za poedine sorodne skupine bolezni s primarnim zdravnikom kot šefom odseka.

Poleg bolničnih oddelkov se smejo ustanoviti v večjih bolnicah zavodi za posebne bolnične potrebe (prosekture, radij, fizikalna terapija, zobno zdravništvo, lekarna). Ti zavodi služijo za potrebe vseh oddelkov.

§ 16.

Vsaka javna bolnica mora vzdrževati ambulatorij za brezplačno ambulatorno pregledovanje in zdravljenje siromašnih bolnikov.

§ 17.

Javno bolnico upravlja upravnik, ki mora biti zdravnik, ekonomske posle pa vodi pod upravnikovim nadzorstvom bolnični ekonom.

Poseben upravnik se sme postaviti samo v bolnicah, ki imajo nad 300 postelj; v bolnicah, v katerih ni postavljen poseben upravnik, vrši dolžnost upravnika bolnice za to odrejeni šef oddelka ali primarni zdravnik.

Upravnik javne bolnice je starejšina celokupne bolnične službe, odgovorni nakazovalec in neposredni starejšina v disciplinskem pogledu.

§ 18.

Javna bolnica mora skrbeti ob sodelovanju javnih ustanov in zasebnih družb tudi za socialno pomoč nepreskrbljenim bolnikom, ko se odpuste iz bolnice. Natančnejše odredbe o teh dolžnostih predpiše minister za socialno politiko in narodno zdravje.

Banovine in mestne občine v okolišju uprave mesta Beograda morajo osnovati in vzdrževati okrevališča, domove za neozdravne defektne in onemogle osebe.

Osebe v bolnični službi.

§ 19.

Osebe v bolnični službi sestavljajo:

- 1.) upravnik bolnice;
- 2.) šefi oddelkov in bolničnih zavodov;
- 3.) primarni zdravniki;
- 4.) asistenti;
- 5.) sekundarni zdravniki;
- 6.) lekarnarji;
- 7.) ekonomi;
- 8.) sestre strežnice;
- 9.) bolničarji-sestre bolničarke;
- 10.) ostalo strokovno in poslovno osebje.

Število osebja se določa s proračunom bolnice.

Poleg tega osebja sme biti v bolnični službi tudi volonterno osebje, ki nima pravice do prejemkov.

§ 20.

Upravnik bolnice sme biti oni zdravnik, ki je prebil šest let javne bolnične službe.

Šef oddelka sme postati oni zdravnik, ki se je bavil najmanj štiri leta specialno s stroko, za katero se postavlja, pridobil pravico do naziva «specialist» po uredbi o obveznem praktičnem stažu za medicince in zdravnike in prebil poleg tega najmanj štiri leta kot primarni zdravnik ali asistent bolnice.

Primarni zdravnik mora imeti isto specialno kvalifikacijo kakor šef oddelka ter mora prebiti kot asistent bolnice najmanj dve leti.

Asistent sme postati oni zdravnik, ki je prebil najmanj štiri leta v bolnični službi kot sekundarni zdravnik.

Sekundarni zdravnik sme postati vsak zdravnik, ki je dovršil obvezni praktični staž; vendar pa sme ostati kot sekundarni zdravnik v službi javnih bolnic najdlje štiri leta.

Bolnični lekarnar mora imeti kvalifikacijo za samostalno voditev lekarne.

Ekonom bolnice mora imeti strokovno šolsko izobrazbo iz trgovinskih ali ekonomskih znanosti, ki ustreza dovršeni srednji šoli, v državnih bolnicah pa univerzi.

Sestre morajo imeti dovršeno strežniško šolo, bolničarji in sestre bolničarke pa bolničarsko šolo ali bolničarski tečaj.

§ 21.

V javnih bolnicah se postavlja zdravniško osebje samo po razpisnem natečaju in po predhodni oceni svoje kvalifikacije. Kvalifikacijo zdravniškega osebja, ki se postavlja v državnih bolnicah, ocenja glavni sanitetni svet, zdravniškega osebja, ki se postavlja v banovinskih ali občinskih bolnicah, pa banski sanitetni svet.

Če se postavlja osebje, navedeno v § 19., v državnih bolnicah, se postavlja na način in ob pogojih, predpisanih za civilne uradnike in ostale državne uslužbence, v banovinskih bolnicah na način in ob pogojih, predpisanih za banovinske uradnike in uslužbence, v občinskih bolnicah pa na način in ob pogojih, predpisanih za občinske uradnike in uslužbence.

§ 22.

Za strokovne uradnike I. kategorije v državnih in banovinskih bolnicah se določa položaj tako-le:

- 1.) upravnik bolnice (drugi odstavek § 17.), I./4., I./4. a), I./3.;
- 2.) šef oddelka in bolničnega zavoda I./5., I./4., I./4. a), I./3.;
- 3.) primarni zdravnik, ekonom in šef lekarne I./6., I./5., I./4.;
- 4.) asistent, lekarnar I./7., I./6., I./5.;
- 5.) sekundarni zdravnik, lekarnar I./9., I./8.

Kjer so določene v poedinih položajnih razredih razne skupine, se sme izvršiti napredovanje v okviru istega položajnega razreda čez štiri leta, prebita 7 isti skupini.

Šef oddelka ali bolničnega zavoda sme napredovati v 3. skupino šele, ko je prebil v 4. a) skupini deset let.

Položajna plača za 4. a) skupino je 18.000 dinarjev na leto.

§ 23.

V javnih bolnicah se sme postaviti en bolnični zdravnik na 25 bolnikov. Če se zdravi v javni bolnici manj kot 25 bolnikov, se sme poveriti služba bolničnega zdravnika tudi drugemu zdravniku, ki je v državni, banovinski ali občinski službi, da jo opravlja poleg svoje dolžnosti.

§ 24.

V državnih in banovinskih bolnicah z več kot 300 posteljami imajo upravnik bolnice, ekonom, tehnični uradnik in skladiščnik, v bolnicah s 150 do 300 posteljami ekonom in skladiščnik, v bolnicah s 50 do 150 posteljami ekonom pravico do brezplačnega stanovanja v naravi, a do hrane zase in za rodbinske člane po režijski ceni.

V vseh bolnicah, ne glede na število postelj, imajo sekundarni zdravniki pravico do brezplačnega stanovanja v naravi, a do hrane po režijski ceni; dežurni zdravniki, bolnično in strežno osebje do brezplačnega stanovanja v naravi in do hrane.

Če so te bolnice nad 3 km daleč od naselja, se smejo dovoliti izjemoma v teh bolnicah tudi drugemu osebju prejemki v naravi.

Natančnejše odredbe o prejemkih v naravi po tem paragrafu predpiše minister za socialno politiko in narodno zdravje z uredbo v soglasnosti z ministrom za finance.

§ 25.

Zdravniki in uradniki I. kategorije, postavljeni v državnih ali banovinskih bolnicah, prejemajo službeno doklado, in sicer:

v 3. skupini	1720.
v 4. a) »	1320.
v 4. »	920.
v 5. »	920.
v 6. »	920.
v 7. »	520.
v 8. »	520.
v 9. »	200 dinarjev na mesec.

Uradniki II. kategorije prejemajo v teh bolnicah službeno doklado, in sicer:

v 1. skupini	600.
v 2. »	450.
v 3. »	300 dinarjev na mesec.

Šef oddelka ali primarni zdravnik, če opravlja dolžnost upravnika bolnice, prejema za opravljanje te službe specialno doklado 400 dinarjev na mesec. Sekundarni zdravniki prejemajo poleg službene doklade posebno nagrado 300 dinarjev na mesec.

Upravniki bolnic, če so posebe postavljeni, in sekundarni zdravniki se ne smejo baviti z zasebno zdravniško prakso.

Upravniki in zdravniki v bolnicah za duševne bolezni ali na oddelkih za duševne bolezni državnih ali banovinskih bolnic kakor tudi prosekotorji po svojih

položajih prejemajo službene doklade iz prvega odstavka tega paragrafa v dvojnem znesku ter se ne smejo baviti z zasebno zdravniško prakso, če prejemajo doklado v tem znesku.

Od specialne doklade iz prvega, drugega in petega odstavka tega paragrafa dobiva uradnik, če se upokoji, ko je dovršil 20 let efektivne službe, 50 %, če se upokoji po dovršenih 25 letih efektivne službe, 60 %, po dovršenih 30 letih efektivne službe 70 % te doklade in končno po dovršenih 35 letih efektivne službe celotno doklado.

Profesorji in zdravniki medicinskih fakultet, če vrše po sporazumu z ministrom za prosveto dolžnosti šefov oddelkov bolnice ali bolničnega zavoda ali dolžnosti bolničnih ali zavodskih zdravnikov, nimajo pravice do službene doklade iz tega paragrafa.

§ 26.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje predpiše pravilnik o organizaciji, notranjem redu in vzdrževanju službe v državnih bolnicah, ko je zaslísal glavni sanitetni svet, ban pa za banovinske bolnice, ko je zaslísal banski sanitetni svet.

Ban potrjuje, ko je zaslísal banski sanitetni svet, te pravilnike za občinske bolnice.

Če je nameščen kakšen zavod ali nameščena kakšna klinika medicinske fakultete po sporazumu z ministrom za prosveto v državni bolnici ali če uporablja oddelke ali zavode te bolnice, se mora vse osebje fakultetnega zavoda ali fakultetne klinike pokoravati odredbam pravilnika in hišnega reda, ki velja za državne bolnice.

Ustanavljanje in gradnja novih bolnic.

§ 27.

Ustanavljanje in gradnja novih bolnic spada v dolžnost države, banovine in mestnih občin s preko 20.000 prebivalci.

§ 28.

Če se izda pristojna odločba, da je ustanoviti in zgraditi novo bolnico ali razširiti bolnico, se morajo pozvati zaradi sodelovanja in porazdelitve stroškov vsa telesa, ki so po tem zakonu dolžna, ustanavljati in graditi bolnice.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev mora dovoljevati iz svojih razpoložnih sredstev dolgoročno posojila za gradnjo in razširjanje državnih in banovinskih bolnic.

§ 29.

Iz državnih sredstev se sme podpirati ustanavljanje in gradnja novih in razširjanje sedanjih bolnic s tem, da se dajo banovinam in občinam brezobrestna posojila, samo, če določijo banovine ali občine za gradnjo in ustanovitev nove bolnice ali za razširitev bolnice v svojem proračunu najmanj polovico potrebnih sredstev.

§ 30.

Brezobrestna posojila se smejo dovoljevati iz kreditov, ki se postavljajo letno v ta namen kot dota-

cija sanitetnemu fondu v proračun ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje.

Posojila dovoljuje minister za socialno politiko in narodno zdravje v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta in z ministrom za finance.

Posojila se vračajo v desetih letih, njih odplačila pa se vlagajo v sanitetni fond pri Državni hipotekarni banki ter služijo za dajanje novih posojil v isti namen.

§ 31.

Če obstoji na sedežu mestne občine s preko 20.000 prebivalci državna ali banovinska bolnica, mora prispevati mestna občina za vzdrževanje te bolnice redno letno dotacijo v znesku 6 % rednih letnih razhodkov bolnice.

Izjemoma, kadar zahtevajo to posebni razlogi, mora prispevati taka mestna občina tudi večjo dotacijo, vendar pa ne večje od 10 % rednih letnih razhodkov bolnice, če odloči o tej zvišani dotaciji minister za socialno politiko in narodno zdravje v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta.

Te dotacije mestna občina ni zavezana prispevati, če ima lastno ustrezno bolnico ali če sezida tako bolnico.

§ 32.

Pri zdravstvenih domovih v krajih, kjer ni javne bolnice, se ustanove postopno ob stroških države, banovine in zdravstvenih občin bolnični oddelki.

§ 33.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje predpiše sporazumno z ministrom za gradbo uredbo o sanitetno-tehničnih predpisih za gradnjo javnih bolnic.

Zasebne bolnice.

§ 34.

Zasebne obče in specialne bolnice se smejo ustanavljati in graditi v banovinah, če dobe za to dovolitev banovo, v okolišu uprave mesta Beograda pa odobritev ministra za socialno politiko in narodno zdravje.

Te bolnice se morajo zgraditi po sanitetno-tehničnih predpisih, ki veljajo za javne bolnice.

Zdravniki, ki opravljajo službo v zasebnih bolnicah, morajo imeti specialno zdravniško kvalifikacijo, ki se zahteva tudi za zdravnike v javnih bolnicah. Dovolitev za njih delovanje v zasebnih bolnicah se dá samo, če predloži lastnik bolnice pristojno potrdilo o tej specialni kvalifikaciji.

Te odredbe se nanašajo na sanatorije, zdravilišča, okrevališča v kopališčih in klimatskih krajih in na vse zasebne ustanove, v katerih se zdravijo bolniki.

§ 35.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje sme priznati zasebni bolnici pravico javnosti, če se zaveže lastnik bolnice, poleg pogojev v § 34., izpolnjevati predpise iz drugega odstavka § 3. in iz § 16. tega zakona ter predložiti pravilnik v odobritev po

predpisu § 26. tega zakona. Če se zasebni bolnici potrdi pravilnik, je bolnica glede odredb §§ 6., 7., 8., 9., 10., 14. in 16. izenačena z javnimi bolnicami.

Višino bolničnih pristojbin v zasebnih bolnicah s pravico javnosti potrjuje minister za socialno politiko in narodno zdravje, proračun teh bolnic v okolišu uprave mesta Beograda minister za socialno politiko in narodno zdravje, v banovinah pa ban.

§ 36.

Osebj, nameščenega v zasebnih bolnicah s pravico javnosti, ni smatrati za javne uslužbenca.

§ 37.

Ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje v okolišu uprave mesta Beograda, v banovinah pa banske uprave vrše stalno nadzorstvo nad delovanjem zasebnih bolnic.

Če ugotovi pristojni strokovni nadzorstveni organ trikrat, da je postopal lastnik zasebne bolnice s pravico javnosti zoper pravilnik, določen v § 35., in prekršil s tem javne ali zdravstvene koristi, se zasebni bolnici odvzame pravica javnosti.

Prav tako se prepove delovanje vsaki zasebni bolnici in ustanovi iz tretjega odstavka § 34. tega zakona, če ugotovi pristojni nadzorstveni organ trikrat, da je njeno delovanje nasprotovalo javnim ali zdravstvenim koristim.

Prehodne odredbe.

§ 38.

Javne bolnice, ki postanejo po predpisih § 4. tega zakona banovinske, se morajo najkasneje do dne 1. aprila 1930. izročiti banovinam.

§ 39.

V proračun ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje se postavljajo letno krediti, ki se dovoljujejo kot dotacije banovinam za banovinske bolnice.

§ 40.

Število zdravnikov v državnih in banovinskih bolnicah se mora prilagoditi odredbam tega zakona najdlje do dne 1. aprila 1930.

Število bolničnih oddelkov se mora prilagoditi odredbam tega zakona najdlje v treh mesecih od dne, ko stopi ta zakon v veljavo.

Upravniki bolnic in šefi oddelkov, ki se zatečejo v službi državnih ali banovinskih bolnic, glede katerih pa ni po tem zakonu pogojev, da bi se postavili posebe za upravnike ali da bi obstajal njih oddelek kot poseben bolnični oddelek, obdrže svojo položajno skupino; toda lahko se odrede tudi na drugo zdravniško službo.

Ostalim zdravnikom, ki se zatečejo v službi javnih državnih ali banovinskih bolnic, se odredi položaj po odredbah tega zakona ali pa se jim odkaže druga dolžnost v državni, odnosno banovinski zdravstveni službi.

Ekonomi teh bolnic, ki se zatečejo v službi z duem, ko stopi ta zakon v veljavo, a nimajo kvalifikacije, predpisane po tem zakonu, se obdrže še nadalje na svojem položaju; toda lahko se odrede tudi na drugo administrativno službo.

Sekundarnim zdravnikom, ki se prevedejo po tem zakonu za asistente ali primarne zdravnike, se prizna čas, ki so ga prebili kot sekundarni zdravniki preko roka, določenega v § 20., za pridobitev pogojev za primarnega zdravnika, odnosno šefa oddelka, kakor bi ga bili prebili kot asistenti.

Če obstoje pogoji, da ostanejo upravniki državnih ali banovinskih bolnic v službi kot posebni upravniki po tem zakonu ter se zatečejo v 4. skupini z 20 leti samoupravne ali državne službe, in šefi oddelkov, če obstoje pogoji, da ostane po tem zakonu njih oddelki kot poseben oddelki ter se zatečejo v 4. skupini s 26 leti bolnične službe, smejo napredovati v 3. skupino.

§ 41.

Kjer opravljajo v državnih ali banovinskih bolnicah dolžnost oddelkovnega šefa zdravniki kot vršilci njegovih dolžnosti, a nimajo specialne izobrazbe, ki se zahteva po tem zakonu za oddelkovne šefe in tudi niso po razpisnem natečaju postavljeni za to službo, se razpiše najdlje v dveh mesecih, ko stopi ta zakon v veljavo, natečaj za popolnitev mesta oddelkovnega šefa po odredbah tega zakona.

§ 42.

Službena leta, prebita v javni državni, banovinski ali občinski bolnični službi, se štejejo ob prestopu v katerokoli teh služb za napredovanje in pokojnino.

§ 43.

Zasebne bolnice, ki že imajo pravico javnosti, morajo izjaviti v treh mesecih od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, po banskih upravah ministru za socialno politiko in narodno zdravje, ali hočejo obdržati po odredbah tega zakona pravico javnosti.

§ 44.

Odredbe drugega odstavka § 3., §§ 6., 7., 8., 9., 10., 12., 14., 15., 16., 17., prvega odstavka § 19., §§ 20., 21., 22., 23., 24., 25., 31., 40. in 41. veljajo tudi za »zakladno bolnico« v Zagrebu.

§ 45.

Odredbe tega zakona se ne nanašajo na klinične in vojaške bolnice.

§ 46.

Zdravniško osebje v bolnicah usmiljenih sester v Zagrebu in Zemunu z najmanj dvema letoma bolnične službe v teh bolnicah, ki se zateče v službi z dnem, ko stopi ta zakon v veljavo in ki je bilo postavljeno na ta mesta z ukazom Njegovoga Veličanstva kralja ali z odlokom resortnega ministra, se smatra vkljub

odredbam § 36. tega zakona v bolnici usmiljenih sester v Zagrebu za banovinske uradnike in uslužbenice, v bolnici usmiljenih sester v Zemunu pa za državne uradnike in uslužbenice.

Za novo zdravniško osebje v teh bolnicah veljajo odredbe § 36. tega zakona.

§ 47.

Prejemki in specialne doklade iz §§ 24. in 25. veljajo od dne 1. aprila 1930.

§ 48.

Z dnem, ko stopi ta zakon v veljavo, prestanejo veljati:

1.) deželni zakon z dne 14. decembra 1866. o ustanavljanju in upravljanju javnih bolnic v Dalmaciji in deželni zakon z dne 25. februarja 1887. o izpremembi tega zakona;

2.) deželni zakon za Štajersko z dne 12. februarja 1872. o ustanavljanju in upravljanju javnih bolnic na Štajerskem in zakon z dne 1. novembra 1901. o izpremembah tega zakona;

3.) deželni zakon za Koroško z dne 22. avgusta 1875. o ustanavljanju in upravljanju javnih bolnic na Koroškem;

4.) §§ 56. do vštete § 70. devetega poglavja XIV. zakonskega člena iz leta 1876.;

5.) členi 26., 26. a, 26. b, 26. c, 26. d, 26. e in 28. zakona o ureditvi sanitetne stroke in čuvanju narodnega zdravlja z dne 30. marca 1881. z izpremembami in dopolnitvami z dne 11. junija 1884., z dne 4. marca 1891., z dne 14. januarja 1900., z dne 17. januarja 1905., z dne 14. oktobra 1912. in z dne 10. junija 1914.;

6.) XXI. zakonski člen iz leta 1898. o deželnem fondu za negovanje in zdravljenje bolnikov;

7.) §§ 65. do vštete § 93. zakona o zdravstvu z dne 25. marca 1906. kakor tudi vsi drugi zakoni, zakonski predpisi ali na njih podstavi izdane uredbe, ki se nanašajo na predmete iz tega zakona.

§ 49.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi z dnem, ko se razglasi v »Službenih Novinah«.

V B e o g r a d u, dne 27. februarja 1930.

Aleksander s. r.

Minister	Predsednik
za socialno politiko	ministrskega sveta,
in narodno zdravje:	minister
dr. M. Drinković s. r.	za notranje posle,
	častni adjutant
Videl in pritisknil	Njegovega Veličanstva
državni pečat	kralja,
čuvár državnega pečata,	divizijski general:
minister pravde:	Peter Živković s. r.
dr. M. Srškić s. r.	

(L. S.)

Uredbe osrednje vlade.

187.

Poslovník glavnega sanitetnega sveta kraljevine Jugoslavije.*

§ 1.

Novopostavljeni redni člani glavnega sanitetnega sveta (eventualno njih namestniki) izvolijo na svojem prvem sestanku z javnim glasovanjem:

- 1.) predsednika;
- 2.) podpredsednika;
- 3.) tajnika.

§ 2.

Takoj po končani izvolitvi poslovnistva se razdeli glavni sanitetni svet na strokovne odseke (člen 2. izprememb in dopolnitev v zakonu o glavnem sanitetnem svetu).

§ 3.

Pri razporedu članov na poedine odseke je treba gledati v prvi vrsti na to, da pripadajo člani stroki, ki je zastopana v dotičnem odseku, v drugi vrsti pa, koliko morejo po uradnem položaju in po oddaljenosti stalnega prebivališča redno sodelovati pri poslih odsekov.

§ 4.

Vsak član mora vestno izpolnjevati svoje dolžnosti, namreč:

- 1.) na poziv redno prihajati k sejam in se udeleževati diskusij;
- 2.) po najboljši vednosti referirati o predmetih, ki se mu pošljejo v referiranje;
- 3.) tudi s strokovnim delovanjem druge vrste, ki bi se zahtevalo od njega, uspešno podpirati delovanje glavnega sanitetnega sveta.

§ 5.

Predsednik vodi vse posle glavnega sanitetnega sveta; posebna njegova naloga pa je ta-le:

- 1.) predmete, ki jih prejme od ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje, oddaja po njih značaju strokovnim članom v referiranje;
- 2.) sprožuje tudi s svojo iniciativo strokovna vprašanja v sejah ali jih predlaga v pretres, če jih je sprožil kdo izmed članov sveta;
- 3.) pozivlje s pismenim vabilom člane (eventualno tudi namestnike ali izredne člane) na sejo z označbo dnevnega reda;
- 4.) vodi diskusijo o predmetih in vprašanih dnevnega reda;
- 5.) overavlja prejete zapisnike o sejah;
- 6.) podpisuje akte in korespondenco z ministrom za socialno politiko in narodno zdravje ali pa se eventualno tudi ustno sporazumeva z njim;

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 6. marca 1930., št. 52/XVIII.

7.) skrbi za vzdrževanje reda v pisarni, arhivu in knjižnici sveta; in

8.) posreduje pri ministru za socialno politiko in narodno zdravje, da se skliče plenarna seja glavnega sanitetnega sveta, kadar je treba, ali pa kadar to zahteva polovica članov.

§ 6.

V vseh dolžnostih in pravicah nadomešča predsednika glavnega sanitetnega sveta podpredsednik.

Če sta tako predsednik kakor tudi podpredsednik zadržana, ju nadomešča za tekoče posle najstarejši član sveta iz Beograda, seje pa vodi najstarejši prisotni član sveta ali sekcije.

§ 7.

Tajnik ima te-le posle:

- 1.) skrbi za redakcijo zapisnikov;
- 2.) jih prečitava v prihodnjih sejah ter jih, ko se sprejmejo, overavlja poleg predsednika;
- 3.) stilizira akte in dopise, poslane ministru za socialno politiko in narodno zdravje;
- 4.) referira za potrebe sveta o statističnem gradivu in o epidemijskem pojavu nalezljivih bolezni v državi in o ukrepih, ki so se odredili za njih zator;
- 5.) pripravlja letna poročila o delovanju glavnega sanitetnega sveta;
- 6.) pripravlja po izprevidnosti in sklepu plenuma in sekcije glavnega sanitetnega sveta tudi druge strokovne referate za medicinske časopise;
- 7.) skrbi za nabavljanje zakonov, strokovnih časopisov in del za knjižnico sveta.

§ 8.

Tajnika nadomešča po letih najmlajši član sveta iz Beograda.

§ 9.

Delovodja ima te-le posle:

- 1.) vpisuje poslane predmete v vložni zapisnik (kdaj prispejo, kdaj se pošljejo članom v referiranje, kdaj se rešijo in kdaj se vrnejo ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje);
- 2.) zbira in ureja akte in korespondenco glavnega sanitetnega sveta za arhiv;
- 3.) ureja knjižnico ter izdaja na reverz članom sveta poedine zakone, časopise in poedina dela v uporabo;
- 4.) skrbi tudi za druge administrativne posle pisarne glavnega sanitetnega sveta.

§ 10.

Vsi predmeti, poslani glavnemu sanitetnemu svetu, z vsemi akti in prilogami se morajo predložiti seji sveta ali odseka, čim prispejo referati o njih.

§ 11.

Plenarne seje glavnega sanitetnega sveta sklicuje minister za socialno politiko in narodno zdravje; poslovne seje poedinih odsekov sklicuje po potrebi predsednik glavnega sanitetnega sveta, vendar pa vedno tako, da delo ne zastaja.

§ 12.

Glavni sanitetni svet ima dvoje seje:

- 1.) plenarne seje;
- 2.) poslovne seje poedinih odsekov.

Tako pri eni kakor tudi pri drugi vrsti sej funkcionira isto poslovništvo.

§ 13.

Na plenarne seje glavnega sanitetnega sveta se sklicujejo vsi redni člani (eventualno njih namestniki in potrebni izredni člani ali drugi strokovnjaki), na poslovne seje pa samo člani poedinih strokovnih odsekov (eventualno namestniki in specialni strokovnjaki).

§ 14.

Plenarne seje razpravljajo o predloženih predmetih, ki jim jih pošlje minister za socialno politiko in narodno zdravje, ter podajajo predloge o vprašanjih po § 5. zakona o glavnem sanitetnem svetu.

§ 15.

Poslovne seje poedinih odsekov glavnega sanitetnega sveta proučujejo in rešujejo redne tekoče predmete po §§ 16., 17. in 18. zakona o glavnem sanitetnem svetu kakor tudi posle banskega sanitetnega sveta za okoliš uprave mesta Beograda.

§ 16.

Poslovne seje poedinih odsekov se sklicujejo pogostejše po nujnosti predmetov, o katerih naj razpravljajo. Ti predmeti se ne smejo odlagati, zlasti ne, kadar to zahteva minister za socialno politiko in narodno zdravje in kadar gre za zatiranje naglih, nevarnih nalezljivih bolezni ali za kaznive primere, če so obtožene osebe v preiskovalnem zaporu.

§ 17.

Vsak predmet in vsako vprašanje, ki se pošlje glavnemu sanitetnemu svetu, se mora oddati v referiranje strokovnemu referentu. Šele na podstavi takega pismenega in obrazloženega referata ga je dopustno pretresati v sejah.

§ 18.

Referent sme biti tudi izreden član glavnega sanitetnega sveta.

§ 19.

Kjer se pokaže potreba, je dopustno odrediti dva ali več referentov.

§ 20.

Za referate, ki se tičejo vprašanj in predmetov, poslanih svetu po ministru za socialno politiko in narodno zdravje od zasebnikov ali društev, podjetij itd., gre referentu (referentom) posebna denarna nagrada sorazmerno z vrsto poslov, uporabljenim trudom in časom. Višino nagrade odredi odsek ter sporoči to ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje, ki jo pobere, preden odda svet svoje mnenje.

§ 21.

Če se pokaže potreba, prouče odrejeni člani sveta izvestna vprašanja ali izvestne predmete tudi izven sej na licu mesta. Odposlanim članom gre za ta posel posebna nagrada, če so sprožile predmet zasebne stranke. Poleg potnih stroškov, vožnje in ostalih prejemkov po zakonu o glavnem sanitetnem svetu jim gre tudi posebna nagrada, ki jo odredi pristojni odsek, odobri pa minister.

§ 22.

Po vsestranskem pretresu vseh posameznosti predmeta in po končni besedi dotičnega referenta (dotičnih referentov) izreče glavni sanitetni svet o njem obrazloženo mnenje bodisi z aklamacijo, bodisi s poimenskim glasovanjem.

§ 23.

Plenarne in poslovne seje sklepajo polnoveljavno samo, če je dovolj prisotnih članov po § 2. zakona o izpremubah in dopolnitvah v zakonu o ustroju glavnega sanitetnega sveta. Sklepi so veljavni, če so se sprejeli z nadpolovično večino prisotnih članov.

§ 24.

Vsi prisotni člani so dolžni glasovati.

§ 25.

Manjšina, pa tudi vsak poedini član sveta (najsi bi bil izreden) ima pravico, oddati svoje ločeno mnenje. Vendar pa ga mora takoj v isti seji narekovati v zapisnik, točno formulirati v glavnih točkah ter podkrepiti z razlogi.

§ 26.

Vsak rešeni predmet se pošlje s spremnim dopisom ministru za socialno politiko in narodno zdravje v nadaljnje postopanje z obrazloženim mnenjem; obenem pa se vrnejo vsi akti in dodatki tega predmeta.

§ 27.

Tudi ločeno mnenje manjšine ali poedinega člana se mora celotno priložiti aktom.

§ 28.

Odmor glavnega sanitetnega sveta je isti kakor uradni odmor sodišč. Samo v izjemnem primeru ga sme minister za socialno politiko in narodno zdravje prekiniti ter pozvati glavni sanitetni svet na delo.

§ 29.

Poslovnik sveta se sme po izprevidnosti glavnega sanitetnega sveta ali na zahtevo ministra za socialno politiko in narodno zdravje izpremeniti ali dopolniti. Revizijo izvrši plenarna seja glavnega sanitetnega sveta.

§ 30.

Nov ali izpremenjen poslovnik sveta stopi v veljavo, ko ga odobri minister za socialno politiko in narodno zdravje.

Odobrujem ta poslovnik glavnega sanitetnega sveta.

Minister za socialno politiko
in narodno zdravje:
dr. M. Drinković s. r.

188.

Na podstavi § 73. zakona o zaščiti avtorske pravice z dne 26. decembra 1929. predpisujemo

Pravilnik za izvrševanje zakona o zaščiti avtorske pravice z dne 26. decembra 1929.*

A.

Vpisovanje razmnoževanih ali reproduciranih književnih in umetniških del in priprav za razmnoževanje in za reproduciranje takih del in njih opremljanje s pečatom.

§ 1.

Po §§ 73. in 74. zakona o zaščiti avtorske pravice vpisuje razmnoževana in reproducirana književna in umetniška dela kakor tudi priprave in filme za razmnoževanje ali reproduciranje književnih ali umetniških del obče upravno oblastvo prve stopnje onega kraja, kjer posluje podjetje ali obratovnica, ki prodaja ali daje v promet razmnožena književna ali umetniška dela ali priprave, služeče izključno za razmnoževanje ali reproduciranje del, ki so po sedanjem zakonu prepovedana.

§ 2.

Ta vpis se izvrši na podstavi pismene in pravilno kolkovane prošnje prizadete osebe, ki jo je treba vložiti do dne 27. marca 1930.

§ 3.

Prijavilec mora priložiti prijavi v dveh izvodih seznamek, v katerem mora označiti vse predmete, ki jih je treba opremiti s pečatom, da jih sme v bodoče nadalje prodajati, odnosno uporabljati po §§ 73. in 74. (seznamka, prilogi I. in II.). Zlasti je treba navesti vse izvode razmnoženih ali reproduciranih del književnosti in umetnosti, odrejene za prodajo, vse priprave, služeče izključno za razmnoževanje ali reproduciranje dotičnih del (plošče, kamenotiske, negative itd.), če so že obstajale dne 27. decembra 1929. kot dne, ko je stopil zakon o avtorski pravici v veljavo, in če je bilo njih izdelovanje dovoljeno po doslej obstoječih zakonih, toda je po novem zakonu o avtorski pravici prepovedano. Dotične predmete je treba označiti tako jasno, da jih je moči identificirati.

§ 4.

Prizadetim strankam je po § 74. zakona o zaščiti avtorske pravice dovoljeno, prijaviti tudi pozneje

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 6. marca 1930., št. 52/XVIII. — Zakon o zaščiti avtorske pravice glej v Uradnem listu z dne 25. januarja 1930., št. 109/24.

izdelane razmnožke in posnetke, toda samo najdlje do dne 27. marca 1930., če so bile priprave, uporabljene za njih izdelavo, prijavljene občemu upravnemu oblastvu prve stopnje, zapisane in opremljene s pečatom po predpisih tega pravilnika.

§ 5.

Obče upravno oblastvo prve stopnje, ki se mu predloži prijava, se mora uveriti o pravilnosti seznamka in preskusiti, ali ustreza seznamem odredbam § 3. Predmeti, ki jih ni bilo treba prijaviti, se morajo izbrisati iz seznamka.

§ 6.

Pravilno prijavljene razmnožke in posnetke kakor tudi priprave za razmnoževanje in reproduciranje opremi oblastvo na primeren način z uradnim pečatom.

Predmeti se žigosajo z mokrim pečatom; na predmetih, na katere se ne more pritisniti moker pečat, se postavi pečat na vosku.

Oblastvo obdrži en izvod predloženega seznamka, drugega istovetnega pa vrne stranki s potrdilom o dnevu predložitve.

§ 7.

Po tretjem odstavku člena 13. bernske konvencije za zaščito književnih in umetniških del ni treba prijavljati in vpisovati po §§ 73. in 74. priprav, plošč, valjev, trakov in temu podobnega, ki služijo za mehansko reproduciranje glasbenih del, prenesenih v naši državi na omenjene priprave na neprepovedan način, preden je stopil zakon o zaščiti avtorske pravice v veljavo.

§ 8.

Osebe, ki niso prijavile razmnožkov in posnetkov kakor tudi priprav za razmnoževanje in reproduciranje pravočasno po tej naredbi in ki jih po izteku treh mesecev od dne, ko je stopil zakon o zaščiti avtorske pravice v veljavo, prodajo ali javno uporabijo, kaznuje na oškodovančovo zahtevo obče upravno oblastvo prve stopnje v denarju od 10 do 1500 dinarjev v korist fonda za podpiranje siromašnih avtorjev in njih rodbin (§ 53. zakona o zaščiti avtorske pravice).

§ 9.

Prijav, ki se ne predlože v zgoraj odrejenem roku, ni vpoštevati.

B.

Registriranje avtorjev del književnosti in umetnosti, ki so izšla anonimno ali psevdonimno.

§ 10.

Vpisnik avtorjev, določen v § 78. zakona o avtorski pravici za to, da se ugotovi pravo ime avtorja književnega ali umetniškega dela, ki je izšlo anonimno ali psevdonimno, se vodi v ministrstvu za trgovino in industrijo pri upravi za zaščito industrijske svojine v Beogradu po prilogi pod III.

§ 11.

V ta vpisnik se morejo vpisati dela, ki so izšla anonimno ali psevdonomimno, če so izšla v državi ali če je njih avtor državljan kraljevine Jugoslavije ali če se sme zahtevati vpis po mednarodnih pogodbah.

§ 12.

Avtorjev vpis v vpisnik se izvrši na njegovo pismo zahtevo ali na pismo zahtevo osebe, ki se legitimira kot pooblaščenec ali njegov pravni naslednik. Če avtor živi, mora predložiti pooblaščenec njegov pristanek.

Pravilnost podatkov, označenih v prijavi, se ne preskuša.

§ 13.

Prijave za vpis v vpisnik avtorjev morajo obsežati te-le podatke:

1.) avtorjevo ime, njega poklic, bivališče in državljanstvo;

2.) točno označbo dela in njega vrste; pri književnih delih zlasti popolni naslov, število oddelkov (zvezkov, knjig in strani);

3.) način, kako je delo izšlo, označbo založne knjižarne, firme itd.;

Priloga I. Seznamek,
predložen po § 73. zakona o avtorski pravici
z dne 26. decembra 1929.

Priimek in ime lastnika obratovalnice:

Točna označba obratovalnice, kraja, natančnejšega naslova:

Točna označba razmnoženih ali reproduciranih predmetov književnosti in umetnosti,¹ če ni izvršil razmnožka ali posnetka avtor originalnega dela² in tudi ne kdo, ki ga je avtor pooblastil, in če ni še minilo 50 let, odkar je umrl avtor originalnega dela³, število dotičnih predmetov v zalogi, datum, ko se je razmnožek ali posnetek izvršil.

Če se je izvršil posnetek ali razmnožek šele, ko je stopil zakon o avtorski pravici v veljavo, je treba označiti oblastvo, pri katerem so se priprave, ki služijo izključno za reproduciranje in razmnoževanje po § 74. zakona o avtorski pravici prijave, dan prijave in številko vloženega zapisnika.

Prijaviteljev podpis.

(Potrdilo občega upravnega oblastva prve stopnje o dnevu prijave, da so se zgoraj navedeni podatki preskusili kot točni [izvzemši] in da so se po § 6. pravilnika iz leta 1930. predmeti predpisno opremili s pečatom.)

¹ Pri knjigah: naslov knjige, avtor, izdatelj, leto izdaje.

² Pri prevodu se smatra za avtorja dela prelagatelj samo, če ima izrečno dovolilo avtorja originalnega dela.

³ Knjige, brošure, revije, muzikalije, nariski, načrti, zemljevidi, plastični predmeti, globusi, slike, rezi v kovini, lesu ali drugem materialu, predmeti grafične umetnosti, dela kiparstva, graverske ali medaljerske umetnosti, fotografije, kinematografska dela (filmi).

4.) leto in kraj, kdaj in kjer je delo izšlo;

5.) avtorjev psevdonomim, odnosno označbo, da je izšlo delo anonimno;

6.) če ni predložil prijave avtor sam, prijaviteljevo ime, njega poklic in bivališče.

§ 14.

Vpis se opravi proti plačilu takse, določene v zakonu o taksah za vsako poedino delo, ki se smatra po § 46. zakona o avtorski pravici za samostalno delo. Taksa se prilepí na prijavo.

§ 15.

Da se je vpis opravil, o tem izda prijavitelcu na zahtevo uprava za zaščito industrijske svojine v Beogradu potrdilo, iz katerega je razvidna vsebina vpisa.

Vpisi se objavljajo občasno v «Službenih Novinah», in sicer tako, da se objavijo prijave, predložene v enem koledarskem letu, najdlje v mesecu januarju prihodnjega leta.

§ 16.

Vsakdo sme vpogledati vpisnik avtorjev ter zahtevati proti plačilu predpisne takse overovljene pre-

Priloga II. Seznamek,
predložen po § 74. zakona o avtorski pravici
z dne 26. decembra 1929.

Priimek in ime lastnika obratovalnice:

Točna označba obratovalnice, kraja, natančnejšega naslova:

Priprave, ki so bile izdelane, še preden je stopil zakon o avtorski pravici v veljavo, in ki služijo za razmnoževanje po uveljavitvi tega zakona¹ izključno za reproduciranje in razmnoževanje književnih in umetniških del, če tega ne izvršuje ne avtor originalnega dela² ne kdo, ki ga je avtor pooblastil, in če ni še minilo 50 let, odkar je avtor originalnega dela umrl³, z navedbo točnega naslova ali opisa priprave, po možnosti z označbo imena in sedeža onega, ki je pripravo izdelal, in odkdaj se priprava ukorišča za razmnoževanje dotičnega književnega, odnosno umetniškega dela (to poslednje je treba izčrpno označiti).

Datum.

Prijaviteljev podpis.

(Potrdilo občega upravnega oblastva prve stopnje o dnevu prijave, da so se zgoraj navedeni podatki preskusili kot točni [izvzemši] in da so se po § 6. pravilnika iz leta 1930. predmeti predpisno opremili s pečatom.)

¹ Semkaj spadajo že pripravljeni tiskarski stavek, negativi, kamenotiski, modeli, ki služijo za razmnoževanje in reproduciranje književnih in umetniških del.

² Pri prevodu se smatra za avtorja dela prelagatelj samo, če ima izrečno dovolilo avtorja originalnega dela.

³ Knjige, brošure, revije, muzikalije, nariski, načrti, zemljevidi, plastični predmeti, globusi, slike, rezi v kovini, lesu ali drugem materialu, predmeti grafične umetnosti, dela kiparstva, graverske ali medaljerske umetnosti, fotografije, kinematografska dela (filmi).

ter poslati z zahtevo vred potrebne akte in gradivo za oddajo mnenja.

§ 7.

Predsednik odredi za vsak predmet, ki je prispel zaradi oddaje mnenja, po naravi predmeta referenta člana strokovnjaka, kateremu odda akte z naročilom, naj predloži v odrejenem času svoj pismeni in obrazloženi referat.

§ 8.

Ko prejme predsednik referat, sestavi za vsak predmet odbor strokovnjakov, ki je sestavljen iz najmanj petih in največ sedmih članov, včevši predsednika ali njegovega namestnika ali referenta. En član mora biti pravnik.

Predsednik odredi dan, ko naj se vrši seja odbora za rešitev prispelega predmeta.

§ 9.

V primerih, določenih v §§ 449., odnosno 417. in 451., sodnega postopanja v civilnih pravdah, sme vsak član sveta, v primeru § 15. istega zakona pa tudi mora zahtevati od predsednika odbora, naj ga razreši ali izloči od oddaje mnenja in naj odredi drugega člana.

§ 10.

Seje odbora so tajne, prisostvovati pa jim smejo tudi drugi člani sveta strokovnjakov brez pravice glasovanja in brez pravice do dnevnice.

Odbor je sklepčen, če je prisotnih s predsednikom in referentom vred najmanj pet članov. Če ni zadostnega števila članov, sme pozvati predsednik v nadomeščanje druge člane.

§ 11.

Če predsednik sodeluje v odločujočem odboru, predseduje. Sicer predseduje njegov namestnik.

§ 12.

Ko predsedujoči član otvori sejo, opozori člane odbora na predpise § 9. tega pravilnika ter jih naprosi, naj se, če so zadržani po § 9., ne udeležujejo seje niti kot poslušalci.

§ 13.

V seji predloži referent referat in poda svoj predlog. Predloge sme podajati vsak član odbora.

Ko se konča diskusija o predmetih, odda odbor svoje mnenje. Mnenje se odda z večino glasov prisotnih članov odbora. Predsednik glasuje poslednji. Če se odda za vsako mnenje enako število glasov, se smatra za sprejeto ono mnenje, za katero je glasoval predsednik.

§ 14.

Če se odda ločeno mnenje, gre članu ali članom, ki so oddali ločeno mnenje, pravica zahtevati, da se pošlje njih ločeno mnenje skupno z mnenjem večine ministrstvu za prosveto. V tem primeru morajo predložiti najdlje prihodnji dan svetu pismeno svoje ločeno mnenje.

§ 15.

Odbor ima pravico, pozvati na svojo sejo s posvetovalnim glasom drugega strokovnjaka izven sveta strokovnjakov, da pojasni izvestno vprašanje, ali pa sme zahtevati od njega pismeno pojasnilo, ki se vzame ob oddaji mnenja v poštrev.

§ 16.

V vsaki seji vodi zapisnikar zapisnik, v katerem se navedejo prisotni člani in vpišejo podani predlogi in sklepi z uspehom glasovanja. Zapisnik podpišejo predsednik in člani odbora in zapisnikar.

Sprejeto mnenje, ki se pošlje ministrstvu za prosveto, mora navajati imena članov odbora in razloge za oddajo takega mnenja. Mnenje podpišeta predsednik in zapisnikar in opremi se s pečatom sveta strokovnjakov.

§ 17.

Ko prejme ministrstvo za prosveto mnenje sveta strokovnjakov, ga pošlje sodišču ali javnemu oblastvu, ki ga je zahtevalo.

§ 18.

Člani sveta in zapisnikar prejmejo za vsako sejo posebno dnevnicu iz proračuna ministrstva za prosveto. Velikost dnevnice odredi minister za prosveto.

§ 19.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem, ko se razglasi v «Službenih Novinah».

V Beogradu, dne 26. februarja 1930.;

P. br. 7333.

Minister za prosveto:

B. Maksimović s. r.

190

Na podstavi člena 10. zakona o dobrovoljcih iz leta 1928. predpisujem te-le

Izpremembe v pravilniku za izvrševanje zakona o dobrovoljcih D. D. br. 1 z dne 1. decembra 1928.*

Člen 1.

Ta člen se izpreminja ter se glasi:

«Po členu 1. zakona o dobrovoljcih se smatrajo za dobrovoljce:

1.) Oni, ki so vstopili kot inozemski državljani prostovoljno v srbsko ali črnogorsko vojsko med vojnami od leta 1875. do leta 1878., od leta 1885. do leta 1886., od leta 1912. do leta 1913. in od leta 1914. do vštete dne 5. novembra 1918. ter so se udeleževali kot taki operacij in bojov ali bili tudi na

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 13. marca 1930., št. 58/XX. — Prvotni pravilnik glej v Uradnem listu z dne 18. decembra 1928., št. 393/118.

drugih odrejenih vojaških dolžnostih pri srbski ali črnogorski vojski.

Za dobrovoljce po tej točki se smatrajo tudi dobrovoljci iz sestavov: srbske dobrovoljske divizije in korpusa v Rusiji, dopolnilnega bataljona na Murmanu, odreda podpolkovnika Vojislava Anđelkovića, ki so došli v Dubrovnik, bataljona, ki ga je privedel iz Italije kapetan dr. Ljudevit Pivko, dobrovoljci, ki jih je privedel s Korzike prota Mitrović, in častniki, inozemski državljani, iz ujetništva v Italiji, iz Nocere Umbre, ki so došli s pridruženimi vojaki v Mikro, če izpolnjujejo tudi ostale pogoje, določene s tem pravilnikom.

2.) Oni, ki so vstopili kot inozemski državljani prostovoljno med poslednjo našo vojno najkasneje do konca leta 1917. v srbsko orožništvo, in sicer samo oni izmed njih, ki so vstopili kot orožniki ali odrejeni v bojne jedinice srbske vojske ter so se udeleževali kot borci bojev za našo osvoboditev in naše ujedinjenje.

3.) Oni, ki so bili ob prehodu srbske vojske v Srem, odnosno srbske in črnogorske vojske v Bosno, med našo poslednjo vojno vzeti s svojo živino in priprave v službo pri naši ali črnogorski vojski ter so ostali prostovoljno pri njej do konca mobilizacije, odnosno do konca vojne.

4.) Oni državljani prejšnje Srbije in Črne gore, ki so vstopili prostovoljno v vrste srbske ali črnogorske vojske ter so se borili v njih ali so bili tudi na drugih odrejenih vojaških dolžnostih med vojnami od leta 1875. do leta 1878., od leta 1885. do leta 1886., od leta 1912. do leta 1913., in od leta 1914. do šestega dne 5. novembra 1918., a niso bili ob vstopu v vojsko v osebni vojaški obveznosti bodisi kot stalno nesposobni, bodisi kot maloletni, bodisi kot taki, ki so prestopili leta osebne obveznosti pri vojski.

Osebna vojaška obveznost se računa:

a) pri državljanih prejšnje kraljevine Srbije: od dovršenega 18. do dovršenega 50. leta starosti;

b) pri državljanih prejšnje kraljevine Črne gore: od dne 1. januarja onega leta, v katerem dovrši mladenič 18. leto od rojstva, do šestega 31. decembra onega leta, ko dovrši 62. leto od rojstva.

5.) Oni inozemski ali srbski, odnosno črnogorski državljani, ki so do vojne leta 1912. očitno pomagali in pospeševali prostovoljno z aktivno udeležbo in uspešnim delovanjem, združenim s požrtvovalnostjo, odnosno z nevarnostjo za življenje in imovino, ostvariti našo narodno osvoboditev in naše ujedinjenje, kakor tudi vsak oni inozemski državljan, ki je pomagal in pospeševal v vojnah od leta 1912. do dne 5. novembra 1918. na isti način z aktivno udeležbo in uspešnim delovanjem ostvariti našo narodno osvoboditev in naše ujedinjenje.

To pravico imajo tudi srbski, odnosno črnogorski državljani, ki so podpirali in pospeševali v vojnah od leta 1912. do dne 5. novembra 1918. na isti način našo narodno osvoboditev in naše ujedinjenje, toda samo, če niso bili v tem času v osebni vojaški obveznosti pri vojski kot stalno nesposobni za službo pri

vojski, kot maloletni ali kot taki, ki so po točki 4.) tega pravilnika prestopili leta osebne obveznosti.

6.) Vsi vstaši iz vojn od leta 1875. do leta 1878., ki so bili rojeni do šestega leta 1860. ter so še živeli dne 30. marca 1924.

Od oseb, spredaj omenjenih v tem členu pravilnika, se vobče izvzemajo in nimajo pravice do dobrovoljskih svojstev:

a) Oni, ki so izstopili iz sestava jedinice naše dobrovoljske divizije in korpusa v Rusiji ter vstopili bodisi v razne odrede, ki so jih tam zbirale nepooblaščen osebe brez vednosti in odobritve naših pristojnih vojaških oblastev, bodisi v češkoslovaške odrede ali v armijo generala Kolčaka.

b) Inozemski, odnosno srbski ali črnogorski državljani, ki so jih ustrelila med poslednjo vojno okupatorska oblastva, razen oseb, ki so navedene v točki 5.) člena 1. tega pravilnika.

c) Inozemski državljani, ki so zbirali med poslednjo vojno dobrovoljce in vršili propagando v ta namen, a se sami niti niso vpisali med dobrovoljce niti niso vstopili v vrste srbske ali črnogorske vojske.

č) Srbski in črnogorski državljani, ki so bili med poslednjo vojno v osebni vojaški obveznosti ter so ostali po okupaciji Srbije in Črne gore v državi, pa so odpadli od vojske in četovali.

d) Inozemski državljani, ki so vstopili kot dobrovoljci v srbsko ali črnogorsko vojsko ter so ostali med umikom in okupacijo leta 1915. v Srbiji in Črni gori, razen onih, ki so ostali kot ranjeni in bolni v bolnicah.

e) Inozemski državljani, ki so bili po zlomu Avstro-Ogrske po naredbi narodnih svetov še nadalje pridržani na vojaški dolžnosti ali uporabljeni za sestavljanje novih jedinice.

f) Dobrovoljci - bolničarji kakor tudi drugi na pisarniških in raznih drugih administrativnih dolžnostih, ki so se dali prostovoljno na službo vojski, in sicer samo za take dolžnosti, niso pa prevzeli osebne obveznosti zaradi razporeda tudi na druge borske in neborske dolžnosti pri edinicah in ustanovah operativne vojske ter se tudi ne vodijo v vojaških seznamih kot dobrovoljci-obvezniki.

Člen 2.

Ta člen se izpreminja ter se glasi:

«Vsem onim, ki so navedeni spredaj v točkah 1.), 2.), 3.) in 4.) člena 1. tega pravilnika, se priznavajo dobrovoljska svojstva samo, če so ostali v vojaški službi do demobilizacije, odnosno do konca vojne, ali:

1.) Če so bili tudi pred odrejeno demobilizacijo, odnosno pred koncem vojne, oproščeni:

a) osebne obveznosti pri vojski zaradi starosti, toda samo, ako se je izvršila ta oprostitev po vseh končanih operacijah, odnosno izza dne 5. novembra 1918. za dobrovoljce iz vojne od leta 1914. do leta 1918.;

b) kot nesposobni za službo pri vojski, če je nastopila ta nesposobnost med vojno brez njih krivde

in zbog dobljenih ran, poškodb in pohab ali tudi drugih raznih bolezni;

c) puščeni na začasen dopust ali na odsotstvo do demobilizacije;

č) oproščeni vojaške dolžnosti med vojno od leta 1914. do leta 1918. kot dijaki in odposlani zaradi nadaljevanja študij.

2.) O katerih je ugotovljeno, da so padli ali izginili v bojih, pa se niti do danes niso javili svojem.

3.) Ki so prišli iz tehtnih razlogov med operacijami in v bojih v sovražniško ujetništvo ter se niso uporabljali v boju zoper Srbijo in njene zaveznike, ampak so ostali stalno v ujetništvu do demobilizacije, odnosno do konca vojne, ali so med ujetništvom prešli ali umrli.

4.) Ki so bili zbog državnih potreb in na zahtevo državnih upravnih oblastev in z odobritvijo, odnosno z izrečno naredbo, naših pristojnih vojaških oblastev med dobrovoljsko službo puščeni ali poslani v razne kraje ter uporabljani za svoje redne ali tudi druge razne dolžnosti po državni potrebi, kakor tudi oni, ki so bili prideleni raznim našim ali zavezniškim misijam, uradnim organom, komisijam, ustanovam, bolnicam, tvornicam itd. in se zaradi tega do konca vojske, odnosno do demobilizacije, niso mogli vrniti v sestav vojske. Prav to velja za dobrovoljce v Rusiji, ki so jih uradoma pridela naša pristojna vojaška oblastva raznim našim organom in misijam, pa se zbog tedanjega revolucionarnega stanja niso mogli do konca demobilizacije, odnosno do konca vojne, vrniti v državo.»

Člen 6.

Drugi odstavek točke 1.) tega člena pravilnika se izpreminja ter se glasi:

«Izmed maloletnikov po točki 4.) člena 1. tega pravilnika je priznati dobrovoljska svojstva samo onim, ki so imeli ob vstopu v srbsko ali črnogorsko vojsko popolnih 16 let starosti, a niso bili v osebni obveznosti po točki 4.) člena 1. tega pravilnika; izmed onih, ki so prestopili leta osebne obveznosti, pa jih je priznati samo onim, ki so dovršili v letu, ko so vstopili v srbsko ali črnogorsko vojsko, popolna

leta osebne obveznosti ter so bili kot taki izbrisani iz vojaških seznamkov.

Za one, ki so bili ob vstopu v srbsko ali črnogorsko vojsko kot dobrovoljci stalno nesposobni in oproščeni osebne obveznosti, služi potrdilo o njih nesposobnosti, če pa tega ni, izjava starejšine, pri katerem so služili, ali naposled izjava, podana pod prisego, dveh naših polnopravnih državljanov, ki sta služila z njimi vred.»

Člen 8.

Poslednji odstavek tega člena pravilnika se izpreminja ter se glasi:

«Vsa potrdila o priznanju dobrovoljskih svojstev in vse odločbe po členu 2. zakona o dobrovoljcih podpisuje pooblaščen pomočnik ministra za vojsko in mornarico: „Z ministrovo pooblastitvijo“ (Po ovlaščenju ministra) in tako izdelano potrdilo in tako izdelana odločba se pošlje takoj s posebnim aktom prosilcu po njegovem pristojnem krajevem ali vojaškem oblastvu, odnosno po zvezi vojnih dobrovoljcev, da mu vroči potrdilo proti podpisu akta; tega pa vrne neposredno ministrstvu za vojsko in mornarico za dobrovoljsko sekcijo.»

Člen 13.

Ta člen se izpreminja ter se glasi:

«Vso korespondenco glede priznavanja dobrovoljcev, ki nima značaja odločbe ali naredbe ali ki je vobče po tem pravilniku ni pristojen podpisovati pooblaščen pomočnik, podpisuje šef dobrovoljske sekcije: „Po ministrovi zapovedi“ (Po zapovedi ministra).»

*

Te izpremembe stopijo v veljavo z dnem, ko se razglase v «Službenih Novinah».

V Beogradu, dne 6. marca 1930.;

D. B. br. 9491.

Minister za vojsko in mornarico,
častni adjutant

Njegovega Veličanstva kralja,
armijski general:

Stev. S. Hadžić s. r.

